

Sygn. akt IV P 72/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Staszkiwicz

Ławnicy: Elżbieta Bielska, Zdzisław Józwicki

Protokolant: Katarzyna Przybylska

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2017 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa **K. Ł., I. Ł.**

przeciwko **Zespołowi Szkół (...) w Domu Pomocy Społecznej (...) w M.**

o przywrócenie do pracy, wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy

I. przywraca powoda K. Ł. do pracy u strony pozwanej Zespole Szkół (...) w Domu Pomocy Społecznej (...) w M. na poprzednich warunkach pracy i płacy;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 8.574 zł (osiem tysięcy pięćset siedemdziesiąt cztery złote) tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy – pod warunkiem zgłoszenia przez powoda gotowości niezwłocznego podjęcia pracy w terminie 7 dni od daty uprawomocnienia się wyroku w niniejszej sprawie;

III. przywraca powódkę I. Ł. do pracy u strony pozwanej Zespole Szkół (...) w Domu Pomocy Społecznej (...) w M. na poprzednich warunkach pracy i płacy;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 7.017 zł (siedem tysięcy siedemnaście złotych) tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy – pod warunkiem zgłoszenia przez powódkę gotowości niezwłocznego podjęcia pracy w terminie 7 dni od daty uprawomocnienia się wyroku w niniejszej sprawie;

V. zasądza od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze kwotę 3.118 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powodowie byli ustawowo zwolnieni;

VI. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz na rzecz powódki kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, oddalając w pozostałym zakresie wnioski o zwrot kosztów postępowania.

Elżbieta Bielska SSR Anna Staszkiwicz Zdzisław Józwicki

Sygn. akt IV P 72/17

UZASADNIENIE

Powód K. Ł., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, w pozwie wniesionym przeciwko Zespołowi Szkół (...) w Domu Pomocy Społecznej (...) w M. domagał się przywrócenia do pracy na stanowisku nauczyciela mianowanego u strony pozwanej oraz zasądzenia wynagrodzenia za okres pozostawania bez pracy, jak również kosztów procesu,

w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu powód wskazał, że od dnia 01 września 1970 r. wykonywał pracę nauczyciela u strony pozwanej. W dniu 31 marca 2017 r. strona pozwana rozwiązała z nim stosunek pracy wskazując jako podstawę art. 23 ust. 4 pkt 2 oraz ust. 5 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela w zw. z art. 229 § 4 kp, to jest z powodu nieusprawiedliwionego niezgłoszenia się na badania okresowe oraz z powodu braku aktualnego orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań do pracy na zajmowanym stanowisku. Powód wskazał, że jego zdaniem rozwiązanie z nim stosunku pracy należy uznać za nieuzasadnione i niezgodne z przepisami prawa. W dniu 07 marca 2017 r. powód otrzymał od strony pozwanej skierowanie na obowiązkowe badania okresowe oraz badania do celów sanitarno - epidemiologicznych do (...) Ośrodka (...) w J., gdzie lekarzem stale przeprowadzającym badania jest B. J.. Zgodnie z przyjętą praktyką, w związku z wydłużonym czasem oczekiwania na przeprowadzenie wszystkich wymaganych badań pracowniczych w (...), w ramach umowy zawartej ze stroną pozwaną, powód przeprowadził w dniu 15 marca 2017 r. przedmiotowe badanie prywatnie u lekarza B. J., który posiada swój gabinet w (...) w J.. Po wykonaniu wymaganych badań powód przedstawił stronie pozwanej orzeczenie lekarskie nr (...) z dnia 15 marca 2017 r. stwierdzające brak przeciwwskazań do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku oraz zaświadczenie lekarskie do celów sanitarno - epidemiologicznych. Oba orzeczenia wystawił lekarz B. J.. Powód wskazał, że taka praktyka przeprowadzania badań była akceptowana przez stronę pozwaną od kilku lat. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności powód nie wykonał ponownych badań lekarskich wskazując stronie pozwanej, że przedstawił wymagane orzeczenia z dnia 15 marca 2017 r. Powód odmówił ponadto przyjęcia ponownego skierowania na badania lekarskie wskazując w uzasadnieniu, że wszelka wymagana dokumentacja została już przez niego terminowo przedstawiona. Dodatkowo powód wskazał, że do rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem mianowanym nie wystarcza ustalenie, że nie przedstawił on usprawiedliwienia niestawienia się na badania lekarskie. Konieczne jest ustalenie, czy niestawiennictwo spowodowane było przyczynami zależnymi od nauczyciela, czy też było przez niego niezawinione.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana Zespół Szkół (...) w Domu Pomocy Społecznej (...) w M., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana wskazała, że w dniu 02 stycznia 2017 r. zawarła umowę z (...) Ośrodkiem (...) w J. na wykonywanie badań okresowych pracowników, których koszty ponosi. Pracownikowi w dniu umówionych badań przysługuje zwolnienie z pracy. Powód w dniu 17 marca 2017 r. przedłożył stronie pozwanej zaświadczenie nr (...) z dnia 15 marca 2017 r. wystawione w (...) Lekarza (...). Po przedstawieniu tego zaświadczenia powód został poinformowany przez stronę pozwaną, że nie akceptuje tego zaświadczenia. W pierwszej kolejności należy zauważyć, że zostało ono wystawione przez osobę, która nie posiada zawartej ze stroną pozwaną umowy na przeprowadzanie badań okresowych pracowników, zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy. Ponadto, wobec specjalności lekarza wystawiającego zaświadczenie, u strony pozwanej powstała wątpliwość, czy u powoda zostały przeprowadzone badania związane z czynnikami ryzyka. Strona pozwana podniosła, że nie była jej znana praktyka przeprowadzania badań okresowych przez inny podmiot niż ten, do którego skierowano pracownika. Na skutek braku akceptacji przedstawionego przez powoda zaświadczenia został on ponownie skierowany na badania okresowe w dniach 17 i 20 marca 2017 r., na które nie stawiał się. W konsekwencji strona pozwana pismem z dnia 29 marca 2017 r. rozwiązała z powodem stosunek pracy z dniem 31 marca 2017 r. na podstawie art. 23 ust. 4 i 5 Karty Nauczyciela.

Powódka I. Ł., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, w pozwie wniesionym przeciwko Zespołowi Szkół (...) w Domu Pomocy Społecznej (...) w M. domagała się przywrócenia do pracy na stanowisku nauczyciela mianowanego u strony pozwanej oraz zasądzenia wynagrodzenia za okres pozostawania bez pracy, jak również kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że od dnia 01 września 1970 r. wykonywała pracę nauczyciela u strony pozwanej. W dniu 31 marca 2017 r. strona pozwana rozwiązała z nią stosunek pracy wskazując jako podstawę art. 23 ust. 4 pkt 2 oraz ust. 5 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela w zw. z art. 229 § 4 kp, to jest z powodu nieusprawiedliwionego niezgłoszenia się powódki na badania okresowe oraz z powodu braku aktualnego orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań do pracy na zajmowanym stanowisku. Powódka wskazała, że jej zdaniem rozwiązanie z nią stosunku pracy należy uznać za nieuzasadnione i niezgodne z przepisami prawa. W dniu 07 marca 2017 r. powódka otrzymała od strony pozwanej skierowanie na obowiązkowe badania okresowe oraz badania do celów sanitarno - epidemiologicznych do (...) Ośrodka (...) w J., gdzie lekarzem stale przeprowadzającym badania jest B. J.. Zgodnie z przyjętą praktyką, w związku z wydłużonym czasem oczekiwania na przeprowadzenie wszystkich wymaganych badań pracowniczych w (...), w ramach umowy zawartej ze stroną pozwaną, powódka przeprowadziła w dniu 15 marca 2017 r. przedmiotowe badanie prywatnie u lekarza B. J., który posiada swój gabinet w (...) w J.. Po wykonaniu wymaganych badań powódka przedstawiła stronie pozwanej orzeczenie lekarskie nr (...) z dnia 15 marca 2017 r. stwierdzające brak przeciwwskazań do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku oraz zaświadczenie lekarskie do celów sanitarno - epidemiologicznych. Oba orzeczenia wystawił lekarz B. J.. Powódka wskazała, że taka praktyka przeprowadzania badań była akceptowana przez stronę pozwaną od kilku lat. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności powódka nie wykonała ponownych badań lekarskich wskazując stronie pozwanej, że przedstawiła wymagane orzeczenia z dnia 15 marca 2017 r. Powódka odmówiła ponadto przyjęcia ponownego skierowania na badania lekarskie wskazując w uzasadnieniu, że wszelka wymagana dokumentacja została już przez nią terminowo przedstawiona. Dodatkowo powódka wskazała, że do rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem mianowanym nie wystarcza ustalenie, że nie przedstawił on usprawiedliwienia niestawienia się na badania lekarskie. Konieczne jest ustalenie, czy niestawiennictwo spowodowane było przyczynami zależnymi od nauczyciela, czy też było przez niego niezawinione.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana Zespół Szkół (...) w Domu Pomocy Społecznej (...) w M., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana podniosła analogiczne argumenty i okoliczności faktyczne, jak w odpowiedzi na pozew dotyczącej K. Ł..

Na podstawie art. 219 kpc obie sprawy zostały połączone do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Jest bezsporne, że od dnia 01 września 1970 r. K. Ł. był zatrudniony w Zespole Szkół (...) w Domu Pomocy Społecznej (...) w M., w tym od 01 września 1981 r. na podstawie mianowania, w charakterze nauczyciela.

Jest bezsporne, że od dnia 01 września 1970 r. I. Ł. był zatrudniona w Zespole Szkół (...) w Domu Pomocy Społecznej (...) w M., w tym od 01 września 1981 r. na podstawie mianowania, w charakterze nauczyciela.

W dniu 02 stycznia 2017 r. Zespół Szkół (...) w Domu Pomocy Społecznej (...) w M. zawarł umowę z (...) Ośrodkiem (...) w J. przy ul. (...) na wykonywanie badań wstępnych, okresowych i kontrolnych pracowników tego Zespołu Szkół.

Dowód: kopia umowy nr (...) k. 39;

Jest bezsporne, że w dniu 16 marca 2017 r. upływał w stosunku do K. Ł. i I. Ł. termin ważności okresowych badań lekarskich pracowników.

W dniu 07 marca 2017 r. K. Ł. i I. Ł. otrzymali od G. S., zatrudnionej w Zespole Szkół (...) w Domu Pomocy Społecznej (...) w M. na stanowisku sekretarza i pracownika ds. osobowych, skierowania na okresowe badania lekarskie oraz do celów sanitarno - epidemiologicznych. W skierowaniach wskazano, że praca K. Ł. i I. Ł. wymaga stałego i nadmiernego

wysiłku głosowego. W skierowaniach nie zostało wskazane, gdzie K. Ł. i I. Ł. mają się stawić w celu przeprowadzenia badań, lecz G. S. poinformowała ich o tym ustnie.

Dowód: kopia skierowania z dnia 07 marca 2017 r. dla K. Ł. k. 38,

skierowanie z dnia 07 marca 2017 r. dla I. Ł. k. 78 w części B akt

osobowych,

zeznania świadka G. S. k. 118-120,

zeznania powódki I. Ł. k. 123v-124;

Po otrzymaniu tych skierowań K. Ł. i I. Ł. umówili się na prywatną wizytę do lekarza medycyny pracy B. J., u którego w ubiegłych latach wykonywali podobne badania.

Dowód: zeznania powoda K. Ł. k. 122v-123v,

zeznania powódki I. Ł. k. 123v-124;

W dniu 15 marca 2017 r. K. Ł. i I. Ł. stawili się do lekarza medycyny pracy B. J.. W tym dniu lekarz ten przyjmował w ramach prywatnej praktyki lekarskiej w siedzibie (...) Ośrodka (...) w J. przy ul. (...). Ponadto B. J. był zatrudniony na podstawie kontraktu w (...) Ośrodku (...) w J. przy ul. (...).

Dowód: zeznania świadka B. J. k. 116v-117v;

Po przeprowadzeniu badania podmiotowego i przedmiotowego lekarz medycyny pracy B. J. wydał K. Ł. i I. Ł. w dniu 15 marca 2017 r. orzeczenia lekarskie nr (...) i (...), w których stwierdził brak przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania przez nich pracy na stanowisku nauczyciela, jak również zaświadczenia lekarskie nr (...) i (...) dla celów sanitarno - epidemiologicznych. Powyższe zaświadczenia i orzeczenia zostały wydane przez B. J. w ramach (...) Lekarza (...), gabinet: (...)-(...) J. ul. (...).

Dowód: zeznania świadka B. J. k. 116v-117v,

zeznania powoda K. Ł. k. 122v-123v,

zeznania powódki I. Ł. k. 123v-124;

Jest bezsporne, że w dniu 16 marca 2017 r. K. Ł. i I. Ł. nie świadczyli pracy.

W dniu 17 marca 2017 r. K. Ł. i I. Ł. przedstawili dyrektorowi Zespołu Szkół (...) w Domu Pomocy Społecznej (...) w M. - K. F. orzeczenia lekarskie nr (...) i (...) oraz zaświadczenia lekarskie nr (...) i (...) dla celów sanitarno - epidemiologicznych wystawione przez lekarza medycyny pracy B. J. w dniu 15 marca 2017 r. K. F. poinformowała ich, że nie przyjmuje tych orzeczeń, albowiem zostały wystawione przez podmiot, z którym placówka nie ma podpisanej umowy.

Dowód: zeznania powoda K. Ł. k. 122v-123v,

zeznania powódki I. Ł. k. 123v-124,

zeznania przedstawiciela strony pozwanej K. F.

k. 124-126;

K. F. nie odwołała się od orzeczeń lekarskich nr (...) i (...) wystawionych przez lekarza medycyny pracy B. J. w dniu 15 marca 2017 r., albowiem uznała, że nie akceptuje tych orzeczeń i nie przyjmuje ich.

Dowód: zeznania przedstawiciela strony pozwanej K. F.

k. 124-126;

W dniu 17 marca 2017 r. zostały ponownie wystawione dla K. Ł. i I. Ł. skierowania na okresowe badania lekarskie oraz do celów sanitarno - epidemiologicznych do (...) Ośrodka (...) w J. przy ul. (...).

Dowód: skierowanie z dnia 17 marca 2017 r. dla K. Ł. k. 84 w części B

akt osobowych,

skierowanie z dnia 17 marca 2017 r. dla I. Ł. k. 80 w części B akt

osobowych,

zeznania świadka G. S. k. 118-120,

zeznania przedstawiciela strony pozwanej K. F.

k. 124-126;

I. Ł. przyjęła to skierowanie, natomiast K. Ł. odmówił jego przyjęcia wskazując, że dostarczył już aktualne orzeczenie lekarskie.

Dowód: zeznania świadka G. S. k. 118-120,

zeznania powoda K. Ł. k. 122v-123v,

zeznania powódki I. Ł. k. 123v-124,

zeznania przedstawiciela strony pozwanej K. F.

k. 124-126;

W dniu 17 marca 2017 r. K. Ł. i I. Ł. nie stawili się do (...) Ośrodka (...) w J. przy ul. (...) w celu przeprowadzenia okresowych badań lekarskich oraz do celów sanitarno - epidemiologicznych.

Dowód: zeznania świadka G. S. k. 118-120,

zeznania powoda K. Ł. k. 122v-123v,

zeznania powódki I. Ł. k. 123v-124,

zeznania przedstawiciela strony pozwanej K. F.

k. 124-126;

W dniu 20 marca 2017 r. zostały ponownie wystawione dla K. Ł. i I. Ł. skierowania na okresowe badania lekarskie oraz do celów sanitarno - epidemiologicznych do (...) Ośrodka (...) w J. przy ul. (...).

Dowód: skierowanie z dnia 20 marca 2017 r. dla K. Ł. k. 88 w części B

akt osobowych,

skierowanie z dnia 20 marca 2017 r. dla I. Ł. k. 82 w części B akt

osobowych,

zeznania świadka G. S. k. 118-120,

zeznania przedstawiciela strony pozwanej K. F.

k. 124-126;

I. Ł. i K. Ł. odmówili przyjęcia tych skierowań i w dniu 20 marca 2017 r. nie stawili się do (...) Ośrodka (...) w J. przy ul. (...) w celu przeprowadzenia okresowych badań lekarskich oraz do celów sanitarno - epidemiologicznych.

Dowód: zeznania świadka G. S. k. 118-120,

zeznania powoda K. Ł. k. 122v-123v,

zeznania powódki I. Ł. k. 123v-124,

zeznania przedstawiciela strony pozwanej K. F.

k. 124-126;

Pismami z dnia 29 marca 2017 r. Zespół Szkół (...) w Domu Pomocy Społecznej (...) w M. rozwiązał z K. Ł. i I. Ł. stosunek pracy, na podstawie art. 23 ust. 4 pkt 2 oraz ust. 5 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela w zw. z art. 229 § 4 kp, z powodu nieusprawiedliwionego niezgłoszenia się na badania okresowe w dniu 16 marca br., 17 marca br. oraz w dniu 20 marca br. oraz w związku z brakiem aktualnego orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań do pracy na zajmowanym stanowisku nauczyciela. W pismach tych wskazano, że rozwiązanie stosunku pracy następuje z końcem bieżącego miesiąca, tj. z upływem dnia 31 marca 2017 r.

Dowód: pismo z dnia 29 marca 2017 r. dla K. Ł. k. 89 w części B

akt osobowych,

pismo z dnia 29 marca 2017 r. dla I. Ł. k. 84 w części B akt

osobowych;

Powyższe oświadczenia zostały odczytane K. Ł. i I. Ł. w dniu 30 marca 2017 r., lecz odmówili oni ich przyjęcia.

Dowód: zeznania świadka G. S. k. 118-120;

Średnie miesięczne wynagrodzenie K. Ł. z ostatnich trzech miesięcy, liczone jak ekwiwalent za urlop, wynosiło 4.467,91 zł, a I. Ł. - 3.527,41 zł.

Dowód: zaświadczenia k. 48 i 96.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, oba powództwa zasługiwały na uwzględnienie.

Powodowie dochodzili w niniejszym postępowaniu przywrócenia do pracy u strony pozwanej, na stanowisku nauczyciela, argumentując, że rozwiązanie z nimi stosunków pracy było nieuzasadnione i niezgodne z prawem.

Strona pozwana rozwiązała z powodami stosunki pracy powołując się na przepisy art. 23 ust. 4 pkt 2 oraz ust. 5 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela i art. 229 § 4 kodeksu pracy.

Zgodnie z przepisami art. 23 ust. 4 pkt 2 Karty Nauczyciela, rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem zatrudnionym na podstawie mianowania może nastąpić również w razie nieusprawiedliwionego niezgłoszenia się nauczyciela na badanie okresowe lub kontrolne, z końcem miesiąca, w którym dyrektor otrzymał o tym informację, z zastrzeżeniem ust. 5. W myśl ust. 5, dyrektor szkoły może skierować nauczyciela mianowanego na badanie okresowe lub kontrolne z własnej inicjatywy w każdym czasie. W przypadku dwukrotnego nieusprawiedliwionego niezgłoszenia się nauczyciela na badanie ust. 4 pkt 2 stosuje się odpowiednio.

Stosownie zaś do treści art. 229 § 4 kodeksu pracy, pracodawca nie może dopuścić do pracy pracownika bez aktualnego orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań do pracy na określonym stanowisku w warunkach pracy opisanych w skierowaniu na badania lekarskie.

W ocenie Sądu, w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, nie można uznać, aby powodowie swoim zachowaniem wypełnili przesłanki określone w art. 23 ust. 4 pkt 2 i ust. 5 Karty Nauczyciela. Z ustaleń Sądu wynika, że powodowie, po otrzymaniu od pracodawcy w dniu 07 marca 2017 r. skierowań na okresowe badania lekarskie oraz badania dla celów sanitarno - epidemiologicznych, udali się w dniu 15 marca 2017 r. do lekarza medycyny pracy w celu uzyskania stosownych orzeczeń i zaświadczeń. Poza sporem pozostawało przy tym, że powodowie udali się prywatnie do lekarza medycyny pracy, nie zaś do (...) Ośrodka (...) w J., jako podstawowej jednostki służby medycyny pracy, z którą strona pozwana miała zawartą umowę na przeprowadzanie badań okresowych pracowników, zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy. Bezsporne pozostało również, że w dniu 15 marca 2017 r. powodowie uzyskali orzeczenia lekarskie nr (...) i (...), stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania przez nich pracy na stanowisku nauczyciela, jak również zaświadczenia lekarskie nr (...) i (...) dla celów sanitarno - epidemiologicznych, które zostały wydane przez lekarza medycyny pracy B. J. w ramach prowadzonej przez niego prywatnej praktyki lekarskiej. Powodowie nie kwestionowali, że odmówili ponownego stawienia się na okresowe badania lekarskie i nie przedstawili innych orzeczeń lekarskich związanych z pracowniczymi badaniami okresowymi.

Należy wskazać, że B. J. jest lekarzem medycyny pracy uprawnionym do przeprowadzania badań okresowych pracowników i wystawiania stosownych orzeczeń lekarskich o zdolności pracownika do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku. Wymaga ponadto podkreślenia, że żaden z przepisów kodeksu pracy, ustawy o służbie medycyny pracy bądź rozporządzenia określającego tryb wydawania i przechowywania orzeczeń lekarskich nie wskazuje, aby uzyskanie przez pracownika orzeczenia lekarskiego od innego lekarza niż ten, z którym pracodawca ma podpisaną umowę, nie było równoznaczne ze spełnieniem obowiązku odbycia badań profilaktycznych, jak również, aby takie orzeczenie nie było dla pracodawcy wiążące. W ocenie Sądu, pracodawca w świetle obowiązujących przepisów nie ma zatem podstaw do odmowy przyjęcia takiego orzeczenia lekarskiego. Ma natomiast prawo do odwołania się od takiego orzeczenia do podmiotu odwoławczego, np. wojewódzkiego ośrodka medycyny pracy w sytuacji, jeżeli treść orzeczenia budzi jego wątpliwości.

W niniejszej sprawie przedstawiciel strony pozwanej odmówiła przyjęcia od powodów orzeczeń lekarskich nr (...) i (...) oraz zaświadczeń lekarskich nr (...) i (...) dla celów sanitarno - epidemiologicznych, wystawionych przez lekarza medycyny pracy B. J. w dniu 15 marca 2017 r. argumentując, że zostały wystawione przez podmiot, z którym placówka nie ma podpisanej umowy. W ocenie Sądu, powyższe zachowanie było nieuprawnione i nie powinno skutkować ponownym kierowaniem powodów na okresowe badania lekarskie. Odrębnym rozważaniem winna natomiast podlegać kwestia, czy nie stawienie się przez powodów do (...) Ośrodka (...) w J., z którą strona pozwana zawarła umowę w zakresie sprawowania profilaktycznej opieki zdrowotnej nad pracującymi u niej pracownikami, mogło być potraktowane, jako nie wykonanie polecenia pracodawcy. Nie jest to jednak sytuacja równoznaczna z wypełnieniem przesłanek z art. 23 ust. 4 pkt 2 i ust. 5 Karty Nauczyciela.

Sąd ocenił jako wiarygodne zeznania stron postępowania oraz świadków. Relacje tych osób co do zasady wzajemnie ze sobą korespondowały, jak również znajdowały odzwierciedlenie w treści dokumentów przedłożonych do akt

sprawy, których autentyczności i wiarygodności nie kwestionowano w toku postępowania. Dowody te stanowiły zatem wystarczającą podstawę do dokonania w ich oparciu ustaleń faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Z tych względów Sąd przywrócił powodów do pracy u strony pozwanej na poprzednich warunkach pracy i płacy uznając, że rozwiązanie z nimi stosunków pracy było nieuzasadnione.

Powodowie domagali się ponadto zasądzenia na ich rzecz wynagrodzenia za okres pozostawania bez pracy.

Sąd uznał powyższe roszczenia za uzasadnione. W myśl bowiem art. 57 § 1 kp, pracownikowi, który podjął pracę w wyniku przywrócenia do pracy, przysługuje wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy, nie więcej jednak niż za 3 miesiące i nie mniej niż za 1 miesiąc. Zgodnie zaś z art. 91 c Karty Nauczyciela, w zakresie spraw wynikających ze stosunku pracy, nieregulowanych przepisami ustawy, mają zastosowanie przepisy Kodeksu pracy. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd zasądził w punktach II i IV wyroku na rzecz K. Ł. i I. Ł. odpowiednio kwoty 8.574 zł i 7.017 zł, albowiem nie przekraczały one wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia należnego powodom.

Sąd na podstawie art. 113 § 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zasądził od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3.118 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powodowie byli ustawowo zwolnieni. Kwota ta stanowi po zaokrągleniu 5 % wartości przedmiotu sporu.

Strony były reprezentowane w niniejszym postępowaniu przez zawodowych pełnomocników. Zgodnie z przepisami art. 98 § 1 i 3 kpc z zw. z art. 99 kpc, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Biorąc pod uwagę przedmiot sporu koszty zastępstwa procesowego należało ustalić na podstawie § 9 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, w brzmieniu obowiązującym po 27 października 2016 r. W tym zakresie stawka wynagrodzenia pełnomocnika wynosiła 180 zł. Z tych względów Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz każdego z powodów kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd oddalił dalej idący wniosek o zwrot kosztów postępowania według spisu kosztów przedstawionego przez pełnomocnika powodów.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 1 f ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, nie podlega opłacie skarbowej dokonanie czynności urzędowej, wydanie zaświadczenia i zezwolenia (pozwolenia, koncesji) albo złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii w sprawach zatrudnienia, wynagrodzeń za pracę. Nie było zatem podstaw do obciążenia strony pozwanej kwotą 34 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictw.

Ponadto w zakresie żądania zwrotu kwoty 260 zł tytułem dojazdu do Sądu, kosztów znaczków pocztowych, kopert, papieru, należało wskazać, że kwota ta nie została w żaden sposób sprecyzowana, co uniemożliwiało jej weryfikację.

W zakresie kosztów zastępstwa procesowego Sąd zobowiązany był do zastosowania stawek określonych w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, niezależnie od wysokości wynagrodzenia ustalonego przez stronę i pełnomocnika.